

OBSAH

Předmluva	7
1 Úvod: Protomoderní fikce a její dobové styly	10
2 Julius Zeyer - předchůdce moderny	31
3 Vilém Mrštík - průkopník moderní prózy	37
4 Próza Fráni Šrámka	58
5 Jiří Karásek ze Lvovic: podoby české dekadence	82
6 Antonín Sova prozaik.....	101
7 Růžena Svobodová: příběhy ženy a lásky.....	121
8 Juvenilie bratří Čapků	147
9 Erotické povídky Františka Langera.....	162
10 Raná tvorba Ivana Olbrachta.....	175
Biografická data autorů	185
Bibliografie	186
Citovaná vydání pramenů	191
Redakční poznámka.....	192
Rejstřík jmenný.....	193

I když doufám, že připravila k poznání a pochopení tohoto historického období, nechtěl bych, aby byla možná kniha považována za literární historii. Literárněhistorických standardů jsem nedosahoval ani ve dvou důležitých aspektech: předně jsem systematicky nezkoumal dobovou literární scénu a cestující, ale spokojil jsem se s dvěma nejvýznamnějšími autory, E. N. Šaldou a F. V. Krcjánem; za druhé, nevěnoval jsem pozornost mezinárodním souvislostem české protomoderní prózy, nanejvýš jsem převzal některé výroky o nich z druhé ruky. Má kniha méně obrazem historického vývoje protomoderní české prózy, ale sledem synchronních průbězů jednotlivými díly, které jsou srovnávány i celým obdobím. Ten to zájmu cíl je třeba